

ADVENT IV. VASÁRNAPJA*A év*

1-4 oldal

Olv.: Iz 7,10-14 – Róm 1,1-7 – Mt 1,18-24

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! A növekvő fények arra biztatnak bennünket, hogy legyen bátorságunk befogadni a világosságot, hiszen a sötétség szinte ellepett bennünket. Van-e ebből a sötétségből kivezető út? Megjelent üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete. Jézus Krisztus a világosság! Vegyünk bátorságot Advent negyedik vasárnapján, hiszen ha méltóképpen készülünk Karácsonyra, akkor ez pontosan azt jelenti, hogy Jézus Krisztussal találkozunk. Ez a találkozás megmutatja nekünk az élet értelmét, ez a találkozás megmutatja nekünk az élet útját. Ne féljetez ettől a találkozástól, ez az életet hozza el a számunkra.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Ezen az utolsó adventi vasárnapon talán azt az üzenetet kellene innen meghirdetni: ébredjünk föl az álmunkból. Európában élünk, abban az Európában, amely a kereszténységben született. Ez az egyetlen földrész az öt közül, amely a kereszténységnek a szülöttje és ez a földrész ajándékozta meg az összes többi négy földrészt azzal az üzenettel, ami az élet üzenete. Megjelent üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete. Isten ki akar bennünket vezetni a sötétségből. Ébredjünk fel, mert mintha kiléptünk volna a világból és a magunk életét élnék. Európában élünk, abban az Európában, amely Európának és átvitt értelemben az egész világnak ez a problémája, hiszen Európa megtagadta az Istent, megtagadta a keresztény örökségét. Következésképpen álomba szenderült. Mert hiszen az Isten elgondolása nem az, amit Európa meghirdetett, sokkal inkább az Isten elgondolásához méretik az a fajta magatartás, amivel minket, magyarokat Európában, bizonyos értelemben még egyik-másik földrészen is, azzal vádolnak, hogy mi, magyarok kisebbségi álláspontot képviselünk. Hát mi a teljes magatartás? Az a teljes magatartás, amit Európa képvisel? Megtagadja az Istent, szembemegy a keresztény értékekkel, progresszív, haladó, előre megy, és mindazt, ami mögötte van, azt felejtésre ítéli.

Ezen a vasárnapon éppen József és Mária történetére hívja fel a figyelmünket az Egyház a Bibliára hagyatkozva. Nem azért mert kitalálta ezt valaki, hanem az Isten tervére hivatkozik. Ugye sajnós, mi emberek nem tudunk mit kezdeni az Isten megváltó tervével. Ugyan azt tudjuk, hogy az általános emberi magatartás nem tetszik nekünk, senkinek. Hiszen az Isten nélküli magatartás, az istentagadó magatartás azt jelenti, mindenki éli a maga életét, mindenki megy a maga útján. Hova vezet ez az út, hova vezet a magányos út? Hova vezet annak az embernek az élete, aki kiszakad abból az életből, amely az Isten terve szerinti? Úgy gondolja, ez a maga útját járó ember, ez az Istent tagadó ember, hogy ez az emberi út. Az biztos, hogy az önzésünk útja, és a megváltás pontosan az önző önmagunkat akarja megszüntetni, átalakítani. Nem az életünket, hanem az önzésünket akarja orvosolni.

Európa megtagadta az Istent és sajnós mi magyarok sem tértünk meg. Tessék körülnézni, elfogytak Európából a hívő emberek, kiüresedtek a templomok. Németországban árusítják a templomokat, Németországban katolikus templomokban egyneműek házasságkötésével foglalkoznak. Európában szembemegyünk az Isten tervével, a keresztény Európában, abban az Európában, amely megteremtette az emberiség számára azt a közösséget, amit Egyháznak hívunk, amely közösségben ember a másik emberért él.

Megjelent üdvöztető jóságunk emberszeretete Jézus Krisztusban, aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon és ezzel helyreállítsa a rendet. Mert nincs emberi közösség egymás szolgálata nélkül. Csak az a közösség tartható fenn, legyen az házasság, legyen az akármilyen vallási közösség vagy különböző egyesület, legyen nemzet, nem tud fennmaradni, ha annak a közösségnek a tagjai nem egymás életét szolgálják. A közösség nem arra való, hogy az én életem megoldásához vezessen, a közösségben nincs „én életem”, a közösségben „mi életünk” van és a mi emberi kapcsolataink annyit érnek, amennyi áldozatot vagyunk készek hozni egymásért, egy közösségnek ez az életereje.

Testvérek, Karácsonyra készülünk, és a Karácsony ünneplésére a megváltott ember képes. Az az ember, akinek van Istene. Az az ember, akinek van közössége, van Istene, aki a szeretet, van Istene, aki értünk van. A szeretet az életünket jelenti, akit szeretnek, az él, akit nem szeretnek, élőhalott. Megváltás: azoknak a közössége, akik, ma hallottuk, Jézus Krisztusra figyelnek, akiben velünk az Isten, az az Isten, aki szeret. Isten előbb szeretett – ez nagyon fontos, ez a megfogalmazás! Isten nem valami miatt szeret bennünket, az Isten önmagának tartozik azzal, hogy szeresse az embert, és nincs feltétele ennek a szeretetnek. És hogyha az ember istenhitében eljut idáig, akkor van remény arra, hogy az ember eljut arra a magaslatra, hogy a másikért él, ez a szeretet. És ha a másikért élünk, az kapcsolatot jelent, ennek a kapcsolatnak a fenntartója meg az áldozat. Minden emberi kapcsolat annyit ér, amennyi áldozat van abban az emberi kapcsolatban, sőt azt is mondhatjuk, minden emberi kapcsolatunkat az áldozatkészség hordozza.

Testvérek, Karácsonyra készülünk, a karácsonyi ünneplésünknek ezek a feltételei. Valamiképpen helyreállítjuk a rendet, az emberi élet rendjét. Azt a rendet, amit fölruktunk akkor, amikor megtagadtuk az Istent, azt a rendet, amit fölruktunk akkor, amikor azt gondoltuk, hogy a másik ember értem kell, hogy éljen. Holott a másik emberrel való kapcsolatunk az iránta való szeretetünknek a kiteljesedése, mert csak azért tudunk élni, akit mi szeretünk. Álom az, hogy a másik ember szeressen engem és az életem ezáltal boldog legyen. Fordítva ülünk a lovon. Isten értünk van, Isten szeret, és ez igazolja az életünket. El az, akit szeretnek, és aki ebben az élményben részesül, az talán veszi a bátorságot, hogy ugyanígy fordul a másik ember felé Jézus példájára, aki jobban szeretett bennünket önmagánál. A másik felé fordulni csak úgy szabad, ha azt a másik embert jobban akarom szeretni önmagamnál. Szeresd felebarátodat, mint önmagadat – nincs erre válasz, erre a felszólításra. Mondja meg egyszer valaki, mit jelent. Ezt csak Jézus tudta megmondani: jobban szeretett minket önmagánál. A másik ember felé csak az indulhat el, csak találkozhat a másik emberrel, akit jobban szeret vagy legalábbis jobban akarja szeretni önmagánál. És akkor létrejöhet emberi kapcsolat, emberi egység, emberi közösség, és ezekben a kapcsolatokban létrejönnek életrevaló közösségek, amelyben emberek egymásért élnek, amelyben emberek egymásért áldozatot hoznak. Különben mindenki sötögeti a maga pecsenyét, és kétségbe vagyunk esve emiatt az istentelen és közösség nélküli világ miatt, ahol hazudunk, csalunk, különböző korrupciónak vagyunk az áldozatai.

Testvérek, Karácsonyra készülünk, helyre kell állítanunk az élet rendjét, ehhez kell bátorság. Nem véletlen, hogy II. János Pál pápának ez volt az alapüzenete az emberiség számára: ne féljetek! A félelemmentesség teremti meg az emberi élet feltételeit. Nem véletlen, hogy a megváltás titkának a közepében is ez az üzenet van. Akkor, amikor Máriának megjelenik az angyal: ne félj, Mária! Mert meglepődik ez a fiatal lány. Mit akar tőle az Isten? Hiszen ő eljegyezte magát valakivel, mert már megtervezte az életét valakivel, és most beleszól az Isten az életébe. Kegyelmet találtál Istennél, feladatod lesz az isteni terv megvalósításában. Ne félj, veled van az Isten! És József, aki ennek a fiatal lánynak az eljegyzettje – nem férje, a zsidó gondolkodás szerint az eljegyzett fiatalokat már így tekintették, de ők még nem férj és feleség – József, amikor ezzel az isteni programmal szembesül és az eljegyzettjének az állapotát és a helyzetét fölismeri, mert neki más terve volt, mást gondolt el az életével kapcsolatosan, mást

ezzel a fiatal lánnyal való kapcsolatában. József, ne félj, a te eljegyzetted áldott állapotban van, de nem azért, mert megcsalt, hanem mert az Istennek a gondolatát, Istennek a tervét kell megvalósítania, és ebben neked is szereped van. Ne félj, József – és hallottuk, eloszlik minden félelem, minden kétség, és József is társul ehhez az embert megváltó programhoz.

Testvérek, ma Európában élünk. Az Isten megváltó programját Európa megtagadta. Nagyon fontos, hogy önmagunkba nézzünk. Éppen az egyik újságban ezen a címen írtam egy eszmefuttatást: Ébresztő hívőknek meg hitetleneknek. Nemcsak a hitetleneknek kell ébredni, ők nagyon mélyen alusznak. Nekünk kell ébredni, mert ha mi az Isten tervébe jobban beálltunk volna, akkor nem jutott volna ide Európa. És nekünk magyaroknak különösképpen is kell ezzel a kérdéssel foglalkozni. Egyrészt azért, mert valóban így vélekedik rólunk ez az Európa, hogy a magyarokkal az a baj, és mindig baj van velünk, gondoljanak csak itt az Európai Unióval történő politikai meg gazdasági tárgyalásokra, mindig velünk van baj, mégpedig azért, mert mi a keresztény értékek mellett állunk. Nem azt jelenti sajnós, hogy képesek vagyunk ezek szerint a keresztény értékek szerint élni, de tudjuk, hogy ez az igazság, tudjuk, hogy ez az egyetlen élet. Nem lehet életet építeni Isten nélkül, anélkül az Isten nélkül, aki nekünk az tanítja, hogy szeret bennünket, értünk van. Nem lehet emberi életet elgondolni anélkül, hogy valaki ne mondaná azt, hogy szeretlek. És nem lehet elgondolni emberi közösséget anélkül, hogy ne olyan emberek alkossák azt a közösséget, akik egymásért készek minden áldozatra. Különb az a közösség homokra épül, az a közösség önmagát csapja be.

Testvérek, egyrészt nekünk ezen az idei Adventen egy kicsit tudatosabban kell ezeken a kérdéseken elgondolkodni, mert mi ki vagyunk pécézve. Sajnós állami üzenet ez, bárcsak a magyar Egyház üzenete lenne, bárcsak Európában a kereszténység üzenete lenne ez. És ha még arra is gondolunk, hogy a hagyományaink egészen mások, mint Európa akármelyik országának a keresztény hagyományai. A mi országunk István király által alapított ország, amely nemzetállam, amelynek az egyik oszlopa a kereszténység, a másik oszlopa a nemzettudat. Ilyen ország Európában nincs még egy. Nekünk ez az örökségünk. Kérdezik mindig, mi a keresztény öröksége Európának. Hát mi ehhez a keresztény örökséghez hozzáadtuk a mi első szent királyunk művét, a keresztény Magyarországot. Ez megint nem azt jelenti, hogy mi mindenkinél jobbak vagyunk, de talán mindenkinél jobban tudjuk az első szent királyunk nyomán, hogy keresztény értékek nélkül nincs emberi élet. És örülhetünk annak, hogy éppen az az ország, amelyben most élünk, ennek az országnak a vezetése 2011-ben új alkotmányt hozott létre, és ebben az új alkotmányban az első paragrafus így kezdődik: Isten a történelem ura. Nincs Európában még egy ország, aki ezt így ki mondta volna. Meg hát persze, hogy baj van velük, mert mi a kisebbséget képviseljük. Sajnós a keresztény, volt keresztény Európában ez a kisebbség, hogy Isten a történelem ura. És ugyancsak ez az új alkotmány mondja azt is ki, hogy a magyar nemzet minden egyes tagja nem csupán közösségben van egymással, hanem szövetségben van egymással. Mégpedig olyan szövetségben, amely szövetségért Isten előtt vagyunk felelősek. Testvérek, ilyen Európában senki nem fogalmazott meg a 21. században. Gondolkodjunk el mindezen ezen az idei Adventen, utolsó napjaink vannak, hogy egy kicsit magunkba nézzünk és ezeket az indíttatásokat, ezt a szent örökséget és ezt a mostani szent reménységet, ezt élő valóságként tudjuk értékelni.

Nem tudom, elmeséltem-e, elmondom. Pár hónappal ezelőtt, amikor Szenegálban voltam, ott két irgalmasrendi kórház újjáépítéséhez sikerült pénzt szerezni és egy pár hónap múlva befejeződik a renoválásuk és újjáépítésük ezeknek a kórházaknak, talán azt még megengedik, hogy befejezhessem. És amikor odaérkeztem, abban a csodában volt részem, hogy az ottani szerzetesek egy ünnepi ajándékot készítettek: elvittek a Pokol-szigetre. Pokol-sziget az óceánban egy picinyke sziget, ahol annak idején a feketéket gyűjtötték össze, többek között, ez egy volt a sok közül. Ez a gyarmatosító világ, akik pénzért vásárolták az embereket. De jó, hogy

mi magyarok legalább ebből kimaradtunk, ez alatt az idő alatt mi vívtuk a harcunkat a kereszténységért, a szaracénok betöréseitől mentettük meg a nyugati világot, de hagyjuk... És abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy a kikötőbe, ez Dakartól egy 20 perces hajóutacska, kijött a szigetnek a polgármestere. Ez egy múzeumsziget, ugyanakkor a polgármester a múzeum igazgatója is és oda kijön a fogadásra. És megkérdeztem, minek köszönhető ez? Tudjátok mit mondott? Ez azért történik, mert Ön a Boldogság szigetéről érkezett. Kedves adventi magyarok, mi a Boldogság szigetén élünk! Mi szentistváni Magyarország leszármazottai vagyunk, mi annak a Magyarországnak vagyunk a polgárai, amely ki meri mondani, mégpedig politikai szinten is, hogy Isten nélkül nincs jövő, emberszeretet nélkül nincs emberi közösség. Ez a Boldogság szigete.

Egyen dől el minden, sajnos ebben vagyunk a leggyengébbek mi is, de az egész Európa is, az egész emberiség is ezért szorul rá a megváltásra: emberi kapcsolat csak áldozatos emberek által születhet. Akik egyéni érdekeiket teszik az első helyre, azokat még ha le is öntötték szenteltvízzel, legfeljebb mosakodásra jó ez a szenteltvíz. Csak akkor lesz Karácsony, csak akkor lesz megváltott élet, ha megtanuljuk az Istentől, hogy egymásért éljünk, mert ez a szeretet. Ha megtanuljuk Jézus Krisztustól, hogy egymás életét áldozatok árán is szolgáljuk, jobban, mint az egyéni elképzeléseinket, terveinket, vágyainkat. Mert ha ez nagyon erőteljesen bennünk van, akkor úgy járunk, mint Mária, meg úgy járunk, mint József. Bárcsak így lenne, de mi keresztények vagyunk, nincs szükségünk nekünk erre a pályamódosításra, mint Máriának meg Józsefnek. Hiszen mi tudjuk, hogy ki az Isten, mi tudjuk, hogy mit jelent a megváltottság.

Ezen a negyedik adventi vasárnapon gondolkodjunk ezen el és nagyon kérjük az Isten segítségét, hogy ne minimál programú keresztények legyünk, ne olyanok, akik jó esetben tudnak imádkozni, persze néha még azt látja az ember, hogy az se megy, hanem valóban belátjuk azt, hogy az élet az áldozatokból születik, mint ahogy a keresztény élet is Jézus értünk adott áldozatos szeretetéből született.

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek, valóban sietősen érkezik Karácsony ünnepe. Ezen a héten nincs olyan rendkívüli ünnepnap, amire külön felhívnám a figyelmet. Viszont szombaton reggel már nem lesz rorate szentmise. Már meg is oszlottunk itt a vélekedéssel, mert a túlbuzgók még hajnali misét óhajtottak volna, csak éppen nincs, aki eljöjjön. Tehát nem lesz szombaton, arról nem beszélve, hogy azon a napon nekem éppen elég szentmisém van hajléktalanokkal és másokkal. Úgyhogy éjféle misére lehet készülni, hiszen szombat éjszakáján, vasárnapra virradón lesz az éjféle szentmise. Aki jónak látja, jöjjön el arra a szentmisére. Jövő vasárnap már Karácsony vasárnapja, természetesen ünnepi szentmiserend van. Másnap, Karácsony másnapján ugyancsak ünnepi szentmise van, reggel 9-kor van ez a szentmise, és 11-kor van egy másik szentmise ebben a kápolnában. Aztán majd elkezdődnek a szürke, egyszerű napok. Használjuk ki még ezt a rövidke időt. Elsősorban ne csak vásárlásokra, meg ilyenekre, hanem valóban lelki megújulásra.

Nekem nagy ajándék volt, éjszaka a szülőfalumban voltam, ott ünnepelhettem és ezt az utolsó adventi hetet ezzel kezdhettem. Nagy ajándék volt a számomra, lassan eljön számomra az idő, hogy el kell menni ezekre a helyekre, hogy az embernek igazi ünnepe legyen. Annyi minden jutott eszembe, de hát ez az én egyéni örömöm az adott esetben, nem akarom ezekkel untatni a Testvéreket. Inkább az Isten áldását közvetítem.

+ Á L D Á S +